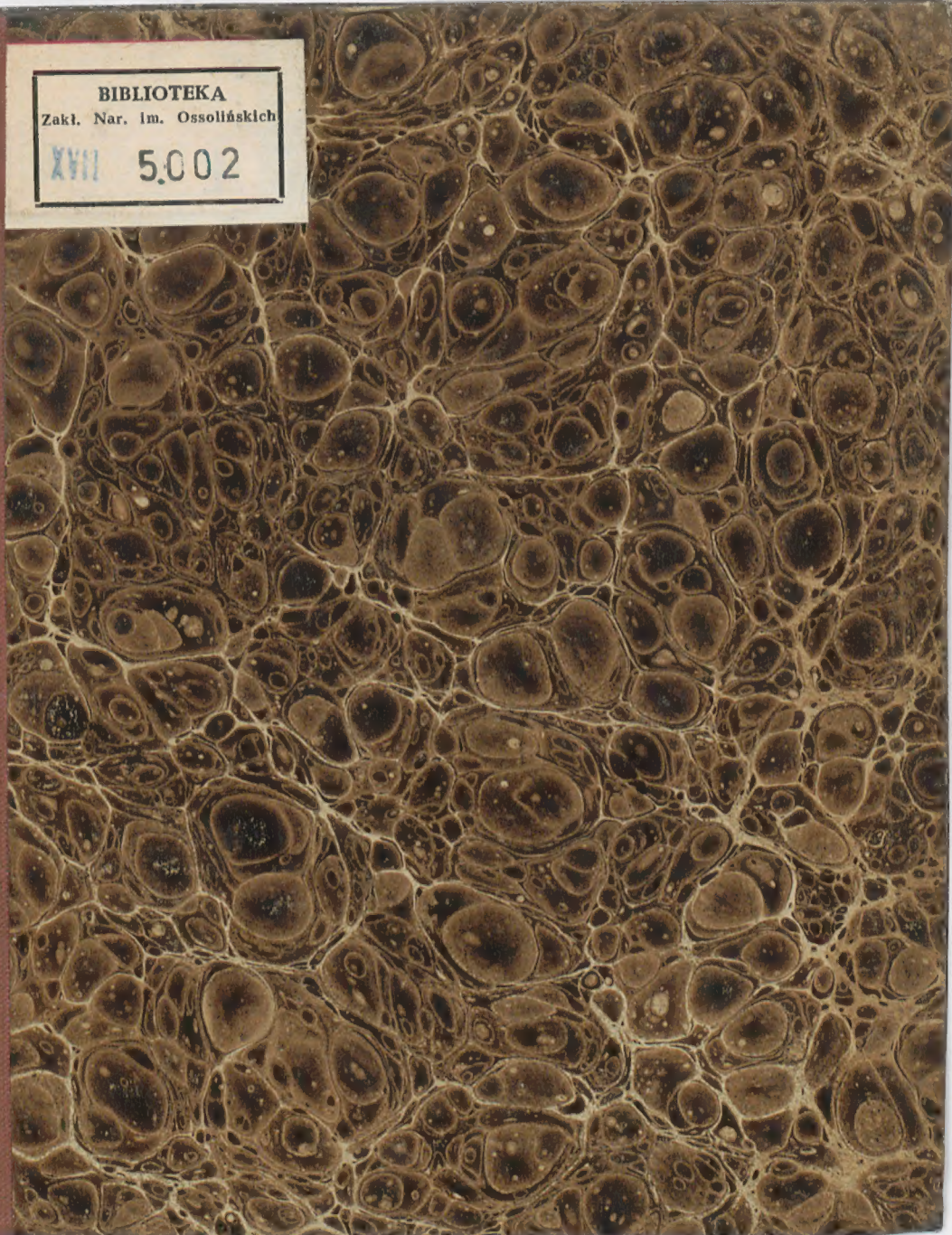

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

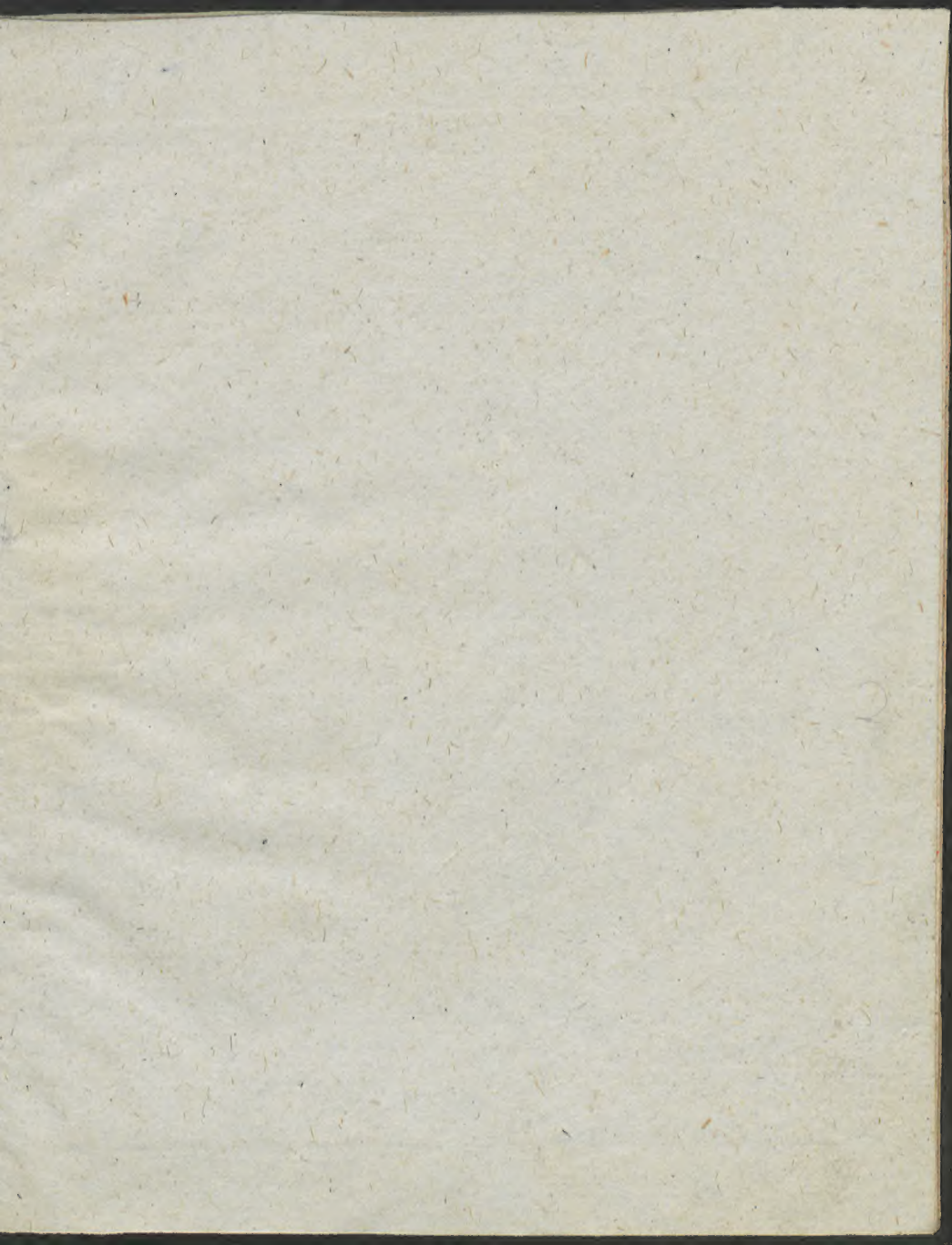
XVII

5.002

8,620

Gas.

L A P I S
A N G V L A R I S
K A M I E N W E G I E L N Y.

Albo
K A T N Y,

*Ná podpárčie osłabiałey Oyczyzny w światobli-
wym Mężu y student Bożym*

I A N I E K A N T Y M.

Theologu y Professorze niegdy Akadémicy Krák:
V P A T R Z O N Y.

*A przy záczeniu Kommissyey od ś. Stolicy Apostolskicy
ná dalszą o światobliwość, cudach, y cześć jego u miernych
informacya náznáczoney.*

W K A Z A N I V

We Środe po wtorey Niedzieli Postu świętego /
Kołu Pánstkiego 1667. Dnia 9. Marca Pobo-
znemu Auditorowi pokazány.

Od

X. I A C K A L I B E R I V S Z A S. T. D.

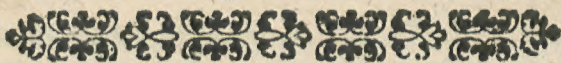
Teyże Akadémicy Mistrzá y niegdy Professorá, Pro-
boszczá Bożego Ciála, Canonicorum Regularium
ná Kázimierzu przy Krákanie.

8.620

W K R A K O W I E,

W Drukarni Dziejicow Fránciska Cezarego. I. K. M. Tęczyński.

XVII-5002-II

K A Z A N I E

We Srodę po wtorey Niedzieli

P O S T N E Y

Accessit ad IESVM Mater filiorum Zebedæi adorans & petens &c. *Matth: 20.*

Przystąpiła do P. Iezusa Mária synow Zebedeusowych klaniając się y prosząc, &c.

Hic factus est in caput Anguli *Psal: 117.*

M Czesna y áktowi temu światobliwemu bázro służąca mamy dziś Ewángeliá: Namiláit Chrześcíanie. Supplikujcie Mária synow Zebedeusowych Chrystusowi Pánu / iáko rozdawcy stółkow / y godności niebieskich zá synámi swemi / prosząc aby ie posádził w Krolestwie swoim / iednego ná prawey / drugiego ná lewey stronie. Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram in regno tuo. Supplikujcie też od niemálego czasu Mária náša Przestawna AKADEMIA Krakowska Namiesnikowi Pána Chrystusowemu / OYCVŚ. zá Synem swoim / známienitym sługą Bożym IANEM KANTYM, Doktorem Theologiey y Professorem niegdy AKADEMIEY, prosząc aby go wyrokiem swoim posádził w kátalogu y regestrze Swiętych Bożych / y dal publicum testimonium, głosne świadectwo o prawdziwey tego światobliwości / y chwale którą ma vP. Bogá. Supplikujcie o to nie sáma tylo tá Mária / ále cáła Koroná Polska

sta / KROL Jego Mośc Pan nasz / suplikuie Senat/ Stan
Rycerski / suplikuie tak wiele zacnych w AKADEMIEY
Doktorow Professörow suplikuie ta cna y słachetna młodź/
twiát / ozdoba / y pociecha da Pan Bog Krolestwa tego/
suplikuie y życzy tego sławne stołeczne Miasto.

Ná suppliká Márki Synow Żebedeuskowych dacie Pan re-
script, odpowiedź krotką / ale nie pocieszając. Nescitis quid
petatis. *Niewiecie oco prosicie.* Szczęśliwsza Márki nášej
AKADEMIEY suppliká; nie rzegono iey: Nescitis quid
petatis. *Niewiecie oco prosicie,* ale wdzięcznie przyieto/ prze-
puszczono/ postępować in negotio Canonizationis w sprá-
wie Kanonizacyey pozwolono. Wie ábowiem AKADEMIA
o co prosi / wie RZYM że słusnych rzeczy prosi; wiadoma
jest mu AKADEMIEY tu Stolicy Apostolskiej obseruan-
cya, wiadoma tych ludzi pietas, candor, integritas vita:
Przejrzála sie też AKADEMIA od lat blisko dwuset w
cnotách wysokich tego Młzjá / w dárách ylastách nie obliczo-
nych / które ná iego przyczynę D. Bog ludziom czyni codzienną
nie / y dla tego śmieie suplikuie / dla tego prace loży / y co
do takich áktow należy / chętnie odważa.

A iż Stolicá Apostolská ieszcze potrzebuie dalszej o świą-
tośliwości tego slugi Bożego informacyey / która dziś zaczy-
na day Boże aby szczęśliwie / Nawielebniejszy Jego Mośc
K. MIKOŁAY OBORSKI Biskup Łódzki / Suffragan /
Archidyakon / y Official Generalny Krakowski / Pralat wiel-
ce pobożny / y w pracách Rosciolá ś. nie przerobiony; aby-
śmy tym gorącej Páná Bogá prosili / o szczęśliwe tego Aktu
progres y skutek / pokaze krotko / iáko z ludzi pobożnych / y
świetych wielką máia Krolestwa y Miastá / w potrzebách
swoich pomoc / że im stoia za básty / fortece / y mury / za tás-
mienie fundámentalne / karne / lapides angulares, za wagły;
y dla tego słusnie ie wáżyć y kánować máia / y do ich sławy
pomagać pracami / kosztami / y wszelákimi należytymi sposo-
bami

bámi. Niech to będzie ku czci y chwale P. Boga wszechmo-
gącego / á sławie tego slugi Bożego IANA KANTEGO, o
którym dobra nádstęia / że Oyczyźnie nášey oślábiałey będzie
da Pan Bog / y sślanie sie in caput anguli, węglem / katem
ściány Krolestwa tego / przyczyna y modlitwa swoia / mocno
trzymającym y zápierającym.

Pełno tego nie tylko w Piśmie s. ale y v świeckich Písá *Ludzie*
ezow / że ludźmi dobremi / pobożnemi / madremi / godnemi *madrzy,*
stoia Krolestwa / Pánstwa / Rzeczypospolite / y oni są iáko *godni, do-*
mur ieden który ich broni / iáko węgielny y katny kámién / *brzy, są*
lapis angularis, który ściány Krolestwa w całości trzyma: *murem*
są iáko ściána / która odpiera wojny / trwogi / niebezpieczeń *miasta.*
stwa

Kiedy w Rzymie zacny Senator Scypio / burzyciel wšy *Plutarch.*
tkiej Afryki / po zwyciężonych heroko ná Zachodzie kráinách /
po vstromieniu / y pogromieniu gorącego Zánmbalá / pe-
len / tryumfow / pełen slawy vmiéral; Metellus Macedo-
nicus dobry iego przyiáciel / záluąc stráty takiego Sena-
torá y wodzá / biegál ná tśtálé salonego po Rzymie wo- *Smierci*
lając . Concurríte, concurríte ciues, mania nostra cor- *Scypioná*
ruerunt. Podźcie, podźcie, biegaycie sásiedzi: mur náše v *záluie Me-*
pády; Zástepcá náš / y obrońcá vmarl / fortecá nášá / Ká- *tellus.*
mien węgielny / katny wypadl / ściána Rzeczypospolitey
nášey wpádlá. Ztádjé y Agesilaus Krol Lacedemonow /
gdy go pytano / czemu Spártá Míasto ták sławne nie má *Spártá*
tolo siebie murów / zášczytów żadnych / áni bram / áni bást; *murów*
pokázując ná Obywátele cnotliwe / dobre / zgodné odpo- *niemiáli*
wiedziál : Hi sunt urbis mania, To są zášczyty / mury / *czemu ?*
wály / Míastá Spártty : dáiac znác / że wiecey náležý Míá-
stu / Rzeczypospolitey ná ludziách cnotliwych / madych /
zgodnych / á niž ná murách / bástách / fortecách niewiem
iákich.

Záchorzał ciężko Democritus Philozoph w Athenách ;

Democry-
ta choro-
by jątusia
Atheny.

Plutarch.

że go mieli za iedną ozdobę/ oraculum, y obronę; pisáli co-
wstół do Hippokratésa sławnego ná on zis Medyká/ á tes-
raz wszytek Medyków Mistrzá/ prosząc gorąco/ áby do-
niego przyiáchal/ y rátował. Adsis optime vir curatu-
rus virum insignem, non Medicus, sed conditor: sacra-
torem tota Ioniâ nobis murum circumdabis. Przybadź
dobry Mężu ná pomoc zacnego człowieka, bądźieś u nas nie-
Medykiem, ále fundatorem, kiedy nam ten mur, zacnieyszy niż
wszystká Grecia, tego człowieka zachowaś.

Rzech. 13

Podamy do pisma s. Nárzekając Ezechiel Prorok ná fa-
szywe Raznodzicie/ ktorzy wiáwnym od nieprzyiáciela nie-
bezpieczeństwie nie prosili Pána Boga o pokoy/ áni gnies-
wu iego przez ludzje pobożne/ y święte błagąc wśielowali/
ále z plonneyiáctwá nádzicie pokoy obiecowali/ ták im táie
z rozkazania Páńskiego. Non ascendistis ex aduerso, neq;
oppositistis murum pro domo Isráel, vt staretis in prae-
lio in die Domini. Decepistis populum dicentes: Pax,
& non est pax. Kiedy gniew moy wypadal z niebá; Nie
stánęliście ná przeciwn, ániście stáwili muru. iákiego Abrahá-
má/ Izááká/ Jákobá/ dla domu Izráela ábyście stáli pod cza-
bitwy w dzień Páński; to iest/ nie hánowáliście gniewu
mego/ prosząc mis przez Abrahámá/ Izááká rc. Święte przoda-
li wáśce/ mury wáśce. Zwiedliście lud moy, mówiąc: Pokoy, á
niemáś pokoiu. U tegoż Proroká/ kiedy Pan Bog miał karác
Jerozolime/ powiáda/ że pátrzył/ szukał miedzy niemi czło-
wieká dobrego/ coby sprawiedliwosci iego dal odpor/ y stá-
nal iáko płot ábo ściáná/ á nie náleżł. Quasiui de eis Vi-
rum qui interponeret sepem, & staret oppositus contra
me pro terra, ne dissiparem eam; & non inueni. Szuka-
łem miedzy niemi mężá, ktorzyby zástáwili płot, ściánę gniewu
mojemu, y stánał iáko mur przeciwnko mnie zá ziemiá, ábym iey
nie rozprásal; á nie náleżłem. Chciał tu włożyć P. Bog/ że
ludzje pobożni/ święci są nam w potrzebách/ w niebespie-
czeństwach/

Ezech. 22

Geniſtwach / w gniewie Pańskim / murem / ścianą / ſzytem.

Otrzymawſzy Dawid Państwo / y rząd nad wſytkim Izrae-
lem / chcąc doſtać Jeruzalem / y Zamku Syon / który był
w rękach nieprzyjaciół tego / wmyſlił go mocą dobywać ; y
rzekł mu niektorzy. Non ingredieris huc, niſi abſtuleris
caecos & claudos : Prożno y myſlić o doſtaniu takiej forte-
ce/ poſi tam beda ſłepi y chromi/ nie dobedzieſz ieſy Krolu/
trzebaby ſłepe y chrome ztamtąd wyrugować. Co toż ſłepi
pi / co ża chromi / dla ktorych niedobytą fortecą z Co mi ża
obroną z ſłepych y chromych z ſłepy nie obaczy gdzie ſtrzelić/
chromy nie poſtoży na murze gdy trzeba z á iakoż fortece
moga obronić ? Rozmáicie to piſmo tłumága Doktorowie.
Niektorzy twierdza/ że to był Sarcasmus y żárt ieden z Dawi-
da ; kiedy podſtąpił pod te fortece/ widząc praſidarij, iako
byłá y od natury/ y odręki ludzkiej wárowna/ wyſtáwili ná
murach ſłepe y chrome/ y woláli ná Dawida : Non ingre-
dieris huc, niſi abſtuleris caecos & claudos. Nie wnidzieſz
tu, áz te pierwey zwoiuięſz : iakoby rzekli/ dáremny twoy ża-
ciąg/ choćby niſt niebronil tey fortece ieno ſłepi á chromi/
nie doſtanieſz ieſy. Drudzy powiedáia że tam chowano Żolnie-
rze poſtaligzone/ ktorym ná woynách oczy powycínáno/ nogi
poſtrzelano / Żolnierze zaſłużone / kátány/ głowy dobre / ále
nieſpokoyne/ do buntow ſpoſobne/ y zámieráno ie w tym Zam-
ku/ áby woylek niebuntowali ná Krolá/ ná Duchowienſtwo ; ná fortecy
y mówiono Dawidowi ; głowy to tam dobre choć kálitowie /
poſi tam beda nie otrzymáſz Zamku tego. Stárzy zaś Rabi-
nowie tak moralizuią/ że przez te ſłepe y chrome rozumiano
Izáká y Jákobá/ bo Izák od ſtároſci iuż był zaciemial.
Caligauerunt oculi eius. Jákobá też w onym páſowaniu
tak mocno Aniol w ledźwie wderzył/ że okulałwiał. Emarcuit
femur eius. Tych dwu ſwietych Patryárchów obrázy y figu-
ry mieli ná Zamku Jerozolimſkim/ Izáká ſłepego/ y Jákobá
chromego/ y dla nich Zamek on był niedobyt/ bo go modli-

2. Reg. 5.

Żolnie-
rze bun-
towne za-
mykano
na fortecy

Gen. 27.

Gen : 31.

two

two sioia bronili/ y w nich byla nádzieia/ że reká ludzka dos-
być go y skłodzić mu nie moglá. Byli im ci Swieci Meżowie
iáko wal mocny/ iáko mur ieden potężny' y ták nie tużono
Dawidowi/ Zamku tego dostać/ póki w nim te swiete obrázy
trwały. Táka iest moc y potegá Swietych Pátronow.

Poznał iá Joás Krol Żydowski w Proroku Elizeusie; kie-
dy ten Ráznodzieia Páński wpadł w cieśłą chorobę/ z ktorey
y umarł: wstyśawszy o tym Krol Joás / pobiezał pretko do
mego/ y zástawszy bázro chorego/ plákal nád nim rzewno/ lá-
mentuiąc. Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga
4. Reg 13. eius. *Oycze moy, oycze moy, wozie Isráella, y wodzu iego. Tys*
był obroną/ taborem / ściągá Krolestwá mego/ tys był wo-
dzem woysk moich/ co iá pogne bez ciebie; Schodziło podor-
bno meznemu Krolowi ná wozách y taborách: ná Wodzách
y Żetmánách wależnych/ doświadczonych: że iednego Rá-
znodzieie/ Proroká/ Doktorá ták jáluie: iáko by utrácił wsiy-
tkę obronę swoię, záśczyt/ wsiytkie wodze r Odpowiada Io-
sephus, że ten Krol zwatpił o sobie/ y o Krolestwie swoim/
aby stać mogło/ y nieprzytaciolom odpor dáć miało/ kiedy
9. Antiq. trádil Elizeusá. To obroná iego była to záśczyt/ ten slugá
cap. 8. Boży; to iego tabor/ to mur. Kiedy on wstał/ wstawáły
Elizeusá z nim y ginely Krolewskie trophaa, currus triumphales,
Proroka ozdoba wsielka y obroná Krolestwá. Żowie go taborem/ wo-
dzem/ bo modlitwá iego stála mu zá najlepszego wodzá/ zá
tabor y okop nawitrownieyszy/ trącąc go nie spodziwał sie wie-
cej mieć zwycięstwá y szczęścia ná wojnie, ále zostáwáć iáko
żetmie bez zbroie/ bez obrony wystáwiony ná lup nieprzytacielowi.
Flere capit, Patremq; & scutum regni tui vocare, prater
eum se dicens, nunquam contra hostem armis egisse, sed
illius prophetiá sine dimicatione vicisse, qui dum é vita
discederet, Hebræos inimicis captiuandos relinqueret.
Począł plákać nád Elizeusem, y Oycem go y obronę, tarcza Kro-
lestwá swego názywáć: powiádáiąc że nigdy bez niego ręki ná nie-
przyna-

przyjaciela nie podnosił, y jego modlitwa bez bitwy zwyciężał,
który gdy z tego świata schodził, Żydowski naród w niewola nie-
przyjacielowi zostawiał.

Niewiem co upatrzyli Physiologi w Boćionach / że im
przypisują szczęśliwość rąk / y powiadaia szczęśliwe być
mieyscá / gdzie swoje gniazda niemiąg boćioni / y dla tego w
wielu narodow / iáko piše Plinius, wárowáno / y śmiercią ka- *Plinius l.*
rano / koby boćioná zabił / podobno dla tego że mieyscá bro- *10. cap. 23.*
nia od węzow y gądziny. Honor ijs serpentium exitio ran-
tus, vt in Messalia capitale fuerit occidisse, eademq; legi-
bus pæna, quæ in homicidani! Żad gdy okrutny Atrylá
przez trzy lata dobywał Miasta Włoskiego Aquileię / oba-
zywšy wrozkowie / że boćioni z Miasta wychodzą / y dzieci swe
w pyskach wnoszą / obiecowáli / że pretko miało zginać miasto /
y przyść w ręce Atryle / iákoż tak było.

Boćionom
przypisują
szczęśli-
wość.

Słyś wtrwodzi wołającego Dawida. Saluum me fac
Domine. Rátuj mię Pánie: broń mie Pánie. Cożciż za nas
wala Dawidzie? Żad trwoga tak nagła? Quoniam defe- *Psal. 11.*
cit Sanctus. Żle o mnie / o Krolestwie moim / zginiemy; nie
máš Swietego / wynieáli się przez boćiani / co Miasta / Kroz-
lestwa bronili / y swietymi przykładami cnót swoich złości
czysćili; nie masz obrony / nie masz tarcie / nie masz zaszytu /
gdy w Mieście / w Krolestwie / Swietego / ludzi pobożnych
nie masz; pretko rącie miasto / taka Rzeczpospolita wpadnie /
gdy tey ściány / tego muru / tego węgłu / tego lapidem angu-
larem nie ma / gdy Swietego na swą obronę nie ma.

Doznawali tego nási Polacy; póki im Pan Bog nie dał z
narodu ich ś. STANISŁAWA nie miwali ná wojnach słuszes-
go szczęścia / cierpieli częste nalaźdy / wtárgnienia w ziemię
swe od Pogan Prusow / Jákwingow / Tatarow / aż w swię-
tey Stolicy Apostołskiej zebráli, y prze zslawną legácya wpro-
śli ś. FLORYANA, którego święte Kości złożył KROL
KAZIMIERZ przed Miastem ná Aleparzu / w sławnym
od ściebie

S. Floryan
w Polsce
z iakiey
okazyey.

Breuiar.
Rom: in
Patron.
Regni Pol

od siebie zmurowánym. Kościele / y postawił go iáko wegiel-
ny kámién Míastu y Krolestawu / vt genti & Vrbi contra
Prussos, Tartaros aliasq; barbaras gentes pro muro & val-
lo esset: áby Míastu y Krolestawu, przeciw Prusom / Tatars-
rom / y innym Poganistm. Wárazdom był murem y wałem.
Sortecá jest y zász: t ieden Míastom / Krolestawom głowiek
świsły y dobry. Jest iáko lapis Angularis, kámién wegiel-
ny / kátny / ktory ściány Krolestwa trzyma y zápciera.

Deut. 33. Kiedy Moyses przed śmiercią swoją błogosławił Izraela /
y dwanaście pokolenia ieg / przyszedłszy do Gad / iedneg z synow
Izraela ábo Jakóba / taká mu dáie benedykcyá. Benedictus in
latitudine Gad, quasi leo requieuit, cepitq; brachiū & ver-
ticem; Et vidit principatum suum; quod in parte sua Do-
ktor esset repositus. Błogosławiony w szerokości Gád, iáko lew
odpoczał, y wziął ramię y głowę: y oglądał pánowanie swoje: dla
tego że w części tego Doktor był położony. Piękna to benedykcyá.
Syná iá- Życzy mu szerokości / przestrzeni swą ziemię / życzy czynności y
kobowego / przestrzemi swą ziemię / życzy czynności y
Gad. mestwa lwiego / silney reki / głowy dobrej; życzy mu Prin-
cipatum, Pánowania / y powiada iáko rzecz pewná / że przode-
kować będzie między družyna swoją. A składz to szczęście z
skład fortuná tak wielka: takie prerogatywy: Quod in par-
te sua Doktor esset repositus; Żad iż w ziemi tego / która
sie mu ná wydziale dostała / złożony był Doktor. Co to jest z
co to zá Doktor: z którego to pokolenie / tá fámilia przysła
do takiego szczęścia: do takiej siły: do principatum: do
pánowania nad innemi: Tłumáże Pisma świętego iáko

Ciało
Moysesá
przyczyna
błogosła-
wienia

Levánus / Hugo / Abulensis twierdzi / iż w ziemi tego po-
kolenia Dán / złożone jest Ciało wielkiego Doktora / y slugi
Bożego Moysesá / tam ie Pán Bog schował: y z tego me-
sá, y slugi Bożego / z tego Doktora / nábyło pokolenie Dán tak
kiej mocy / siły / że z tej fámiliei wychodzili ludzie moeni iá-
to lwi / pilni / czyni iáko lwi / byli silni w rekách / mądrzy w
głowie / cepit brachium & verticem, y mieli principatum.

zaczność

zacność / pánowanie nád inne rodaki swoje. Jakięgoż szcze-
 ścia / iakiego błogostánienstwa spodziewać się ma przestas-
 wna Matka náša A K A D E M I A Krákoraska z tad że in par-
 te sua Doctor est repositus, że ma między sobą / w zgromá-
 dzeniu swoim / w Collegium / w Kóściele swoim / ták zacne-
 go y światobliwego Doktorá / sluge Bożego I A N A K A N T E-
 G O. On tey wpráša y wprášác do końca będzie latitudinem,
 pomnożenie w cnótách / w náukách / w Professorách / w Stu-
 dentách; on wpráša Doktorom / Professorom czynność lwia
 w wżeniu / w pracách; silne w písaniu rzece / madre w czytá-
 niu / w dysputácýách / w rádách głowy. Cep t brachium
 & verticem. On wpráša / że z Akádemiey wychodzą wielcy
 Senatorowie; mądrzy / światobliwi Biskupi / waleczni żołnier-
 ze / subtelni Doktorowie / pobożni y wżeni Jákonnicy; Szład *Ioachim.*
 ta też Hystoryk Polski názwał fundámentem Rzeczypospolitey, *Bielscius.*
 który dla ich szczupłych prowentów, trzebáby posilác y rátować.
 Ten slugá Boży wpráša Akádemiey principatum, że sáma ies-
 dná w Polsce jest Vniuersitas, ták wrażona / wprzymileń- *Akádemi-*
 wána od Krolow Jch M M. Pánów / Fundatorow / Prote- *cy Krako-*
 ktorow swoich / że sceptra / Insignia Principatus przed nią / *wskazy-*
 przed tey Rektorem noszą. Vidit principatum suum, quód *Principa-*
 in parte sua Doctor esset repositus. Wdzięzna też tey lástki *tus.*
 Krolow Jch M M. Pánów swych zostawa Akademia; przy-
 słuchác się iáko ná káždych publicznych Akteách / Dysputácý-
 ách / Promocyách / Mándatách swoich / to jest Anniwersa-
 rzách / záleca Krolow Jch M M. y zmártych y szczęśliwie Pá-
 nuiających / iáko tych pod ktorych obrona / y protekcyá życie y
 prácuie.

Niech mi się godzi / słucháże / z tego B. Doktorá / obietco-
 wód nie sámej tylo A K A D E M I E Y, ále cáley Koronie Pols-
 kiey / w terazniejszych tówegach y niebezpieczeństwach pocies-
 che y obrony; niech mi się godzi o nim mówić y obiecywáć.
 Hic fiet in caput anguli, ten stanie się głowa węgla / y będzie

da Pan Bog szczęśliwym Kamieniem węgielnym/ Łańcym
Krolestwa tego.

Rzeczemy wraźal/ że A K A D E M I A w tak trudna Gąsły za-
krzatneta sie pilno tolo Różniczącyey tego Slugi Bożego/ po-
myślilem sobie; Ktoż wie/ iesli w terażniejszyem cieleśnym Wy-
czyny nadszej Pókręysmie/ w tym razie złym/ w tym niebespies
czniństwie od Pogan/ nie zechce Pan Bog wslawić B. K A N-
T E G O, y ná iego przyczynę bronić/ y trzymać tey ściány po-
ludniowey od Poganiństwa z Kto wie iesli w takim zachwianiu
Krolestwa Polskiego/ nie stanie sie ten sluga Boży in caput
anguli, mocnym katem y kamieniem/ Wyczynę zapierającym
kiedy o sławę iego stara sie A K A D E M I A, aza też y on modli-
twa swoia do Pana Boga/ wslawi Polska swoje y odeprze ode-

Ioannes

co znaczy.

nicy siły Poganiście. Czini dobra nadzieia imię iego/ Wyczyn
zná iego/ cud ieden známiennicy iego. Imię iego I O A N N E S,
wedle Pagnina Iochanan znaczy/ Deus misertus est, ábo
Deus dedit. Bog się zmiłował, Bog dał; aza dla zaslug y przy-
czyny tego światobliwego Mleża/ zmiłuje sie Bog ná d wra-
pioną Polskę/ y da iey z tych hálásow y wciśkow wynieść glo-
we y wytechnąć. Czini nadzieia Wyczyná iego. Wrodził sie
ten sluga Boży w Ketách/ ábo w Katách/ Ktore Mlásteczko
leży ná południe/ między rogami dwu gor od Carpathu ábo
Tátrów idacych/ wrodził sie w Rácii/ w Katách/ in angulo.
W budynku każdym ná Katách y węglách siła należy/ bo kat
trzyma dwie ścienie/ áby sie nie rozwoziły/ á stały mocno w
węglách; y dla tego sam Zbáwiciel názwał sie kamieniem ka-
tnym/ węgielnym lapis angularis, bo ná nim iáko ná wagle
fundowany iest Rościol/ y on go broni/ on trzyma ściány ię-
go że sie nie wála/ y nigdy nie rozwoiża/ nie wpádná.

B. Kány

wrodził

sie w ke-

lách Mla-

steczku.

Ephes. 2.

Powatłone sa bázro temé Gąsły ściány Krolestwa Polskie-
go/ náchylił sie srodze ten przejaeny niegdý budynek do wpa-
dku. Pátrzyć ieno co w Krotce wpaćcił/ á mánie Polacy.
Wderżono od Pulnocy w ściány/ áz Infanty odpády. Wde-

rzono od Wschodu/ aż kłk Księstw zacnych odešlo. Od Za-
 chodu Prusy; y tam słaba ściana/ tak wielorazy do nieprzy-
 jaciela sie chyliła/ y fortece mu poddawała. Teraz od Polu-
 dnia iako srodze rze ściana/ wderzył/ y zawładził Pogani/ chce
 przez Podole/ y Węgry ściegać Polaków. Już tego żałosne y
 nigdy nie nagrodzone początki/ nabrano tak wiele tyścecy w
 niewola głowicka: pędzono Szlachte/ prześcane Matrony/
 Pamiętki/ dziatki/ ludu pospolitego sroga liczba: nabito o-
 iak wiele! mrozem pomrozono kupy sroga/ włości o co popa-
 łono: a iednak od tey tam strony nasz Żołnierz leżał. O leżał
 prawie nad niebezpieśliwym/ oplatanym chlebem ludzkim/ a
 takiey w Wygryźnie srodzy nie żałował!

Wtargnie
 nie Tata-
 row do Pol-
 ski y sko-
 da wielka
 R. 1066.
 in De-
 cembre.

Srogi to aż nazbyt nieprzyjaciel/ kiedy Polaków wcale
 moc y siła zostawała/ gdy Ukraina stała w posłuszeństwie y
 w wierze ku Panu/ strach iednak był wojować z tym Pogani-
 stwem/ już Cudzoziemcy o nas wstąpili: a coż kiedy teraz
 siły nasze zbyt słabe? kiedy Ukraina odpadła/ kiedy ludzi bi-
 tnych y nerwów balli niemamy? kiedyśmy sami sie wyniszczyli/
 kiedy Żołnierz nie myśli ieno o niebezpieśnym chlebie? Już już
 wywinął y wysforował bezpiecznie ręce swoje Pogani na wa-
 se karki Polacy/ już śmiecie w głos wymiada gnusność Żołnie-
 rzowi naszemu/ już was gotuje sie brać za Żołnierz/ za te wy-
 wijane rekawy/ za te kudłate włosy/ y ciągnąc do hord swoich.
 Bliśko tego wierzcie mi/ ięśli osobliwego nad nami nie będzie
 miłosierdzia Pańskiego. W nim samym nadzieia/ a potym
 w Światłstey PANNIE, w Patronach świętych/ w ty słus-
 dze Bożym B. KANTYM. Mam ia nadzieia/ że xblaga za-
 sługami swemi gniew Boży/ y zawola/ że Deus misertus est.
 Deus dedit; mam nadzieia że fiet nobis in caput anguli,
 w Ratách wrodzony będąc/ zatrzyma da Pan Bog te Polu-
 dniowa ściana/ iako węgelnę/ kachy kamień od impetu Po-
 ganińskiego.

Czynn otuche dobra on przedziwny Cud tego/ kiedy dzban

*Cud B.
Kántego
wielki.* gliniány sludze iedney z mlekiem ná ziemié wpuřzony/ v sluz-
gony ná řesý/ modlitwa swóia. Skłjł y cářv oddal/ yieřize w
Rudáwie wody nábrác eazawřv cudow nie ia w mleko przez
mienil. O iákoby řięzeliwe bylo to náře dziś tu zgromádze-
nie/ gdyby Pan Bóg sluge swóiego zechćiał tym wřlawić/ áby
porozniłone ánimuřę Polaków/ zřad Poganřřa řmiálořę
przybywa/ ná przyczyne iego/ y dla zářlug iego/ ná tym řeymie
przez swięta zřode řkljł/ y vřynil go in caput anguli, řeby te-
go řatá/ tey řęciá y od Oořan bronil/ řřymal/ zápieral!

Obrořil ten Máz řwiatobliwy wodę w mleko. Lęz ia řy-
gylbyñ áby Polákóm z mleka wodę vřynil. *Přřekla Pan*
Přřal. 118. Bóg v Přřalmiřřv ná pewne ludřię/ řę řerce ich zřiadłó ři. iákó
mleko. Coagulum est sicut lac in eorum. Coř to ieřř
wřzyc leřře mleko niż wodá/ y leřře zřiadłó niż řzadkie. O
Niechce Pan Bóg/ áby ludřię mieli řercá iákó mleko. W mleku
Pan Bóg ořobliwie zřiadłym nie nie obařzřř/ áni řie w nim přřeyřřeć
nieć řer- mořęř/ choć táñ ná dñie beďřię páiat/ nie wiďáć go/ ář wyle-
ci ludz- ieřř/ bo ieřř w řobie grube/ wilgotnořęci ma gařřę/ nie ieřř cor-
kiego i i- pus diaphanum; zřis wodá řę ieřř ćienka/ řubtelna přřeyřřo-
ko mleko. řřřa corpus diaphanum; ieřřli wñey co ieřř/ robařř iákó/
ábo co řákřiego/ zřřř poláři/ y oďřrywa y wiďřięć to dăie; y
řwarřř řwóie głowie wñey obařřř/ y přřeyřřeć řie mořę/ iákó
ow gładyřřę o řobie powieďřiał.

Virgil.

--- nuper me in littore vidi

S. Auře- y Swięta Auřeberřá pářřřac ná wodę/ obařřř ná głowie
berta w řwey zá řřřřwa Bóřá wlořžone Zářonne welum/ y mářřac řó zá
wodřię o- wlořřřř Pánřřa/ Mniřřřa zolřřá. Nieřřęzeliwy řó głó-
bacřřlá wiet/ řřory ma řerce iákó mleko zřiadłó/ řřory deřřęřřw řwóieř
welum do řiebie nie wiďřię/ áni řie w nich chce přřeyřřeć/ áni popřř-
Zakonne wć; řřory zřuby řwóieř nie wwařřá/ áni zábieg řę řey wřřliwie.
ná řwey O Polacy/ Polacy moi droďřy! řóć řie zřiadłý řercá wářřę iákó
głowie. řó mleko. Coagulum est sicut lac coreorum. Wila řie
In vi. řř. řięciány Kroleřřřřř řęgo přřřřřřřęgo/ muru/ zářřřřřř/ wřřřř
řřřřęgo

Ōciego Chrzesćianstwa/ ták was OYCA S. Legat niegdy *Polska an*
wzcił; á wy ták częstym rozzerwaniem seymow ięszce do tego *temurale*
pomagacie/ y sámi ściány Oyczyzny Mátki wáśey miley ro- *Christia-*
zywacie. Otworzył ná was smół żółty Turecki/ Draco Ru- *nitatis.*
sus pářęte swoje/ á wy przez niezgode swoje sámi w nie leżcie *Apoc. 12.*
cie; bierze was y zá pędza Pogánstwo w niewola/ zábija/ pali/
á wy o wolnościách y wátánsách dyskutujecie/ łofity/ czás
darmo trawicie; nięszce lud vbogi/ vmiera przez nieznośne
exaktye pospolstwo/ ginie/ Oycyzná; á temu przez co ginie
nie zábiegacie. Ginie dla wáśzych swárow y niesworności/
dla nieuřánowania zwierzchności/ dla sweywoli nieposlu-
řnego Żolnierzá; oto co mieli od Pogánstwa teytám ściány
bronić/ to się rozbiegli po Koronie ná chleb krowy doić: O
wyciągneliście/ wydoliłi vř;ad sanguinem, do křwie.

Day Pánie Boże na przyczyne tego światobliwego Mřzjá
B. KANTEGO pod ten seym Polakom twoím sercá cláro-
wne iáko wodá/ aby wvázáli co powinni Pánu Bogu/ Ro-
ściolowi/ Pánu/ aby wvázáli řęzerze potrzeby Oycyzny/ y
prywatne porzuciwszy interessá zábiegali co przedzey ostatniey
zgubie Oycyzny swojej Day Pánie Kátholikom wřytkim
pod ten čas pokuty/ y postu świtego/ sercá czyste iák wodá/
aby przez spowiedz świetá vřátrowáli/ wvázáli/ y wyznawá-
li sřprośności y defekty swoje/ y rzecwnemi ie á hoynemi oblewá- *Thren. 20*
li łzámí. Effunde cor tuum sicut aquam in conspectu Do-
mini; wola z Łuchá s. Prorok. Wylewaj káždy serce twoie
iáko wodę przed obęznosciá Páńską/ przed Káplánámi tego.
Wylewámy dla Bogá w takim nieřęszcie Oycyzny sercá
náře przed Máćstátem Bożym iáko wodę/ wyznawámy
řęzerze/ klárownie występi náře: wzięwszy zá przyczyne
tego řluge Bożego B. IANA KANTEGO, prošmy pokor- *Psál. 72.*
nie/ ne trádáť bestijs animas confitentes tibi, aby Krol
řwá tego dziedzictwá řarego/ w Kóścioly ták rozmnożoneř/
w řlugi Boże/ w Kátoliki ták ol řitego/ nie dawał bestiym
Pogán

Pog'ńskim; aby tego Meż: światobliwego wzywał caput
anguli y w tym okrutnym od Poganstwa născiu/ trzymal go
w tej ściany południowej w tego kątá/ iáko węgielny/ kątny
kāmien/ y niedał si tey stronie chylić; aby KROLOWI Jęg
Miłości Pánu năskemu Miłościwemu Pánstwom tego/ AKA
DEMIEY, Młást: temu dal te pocieche/ żeby przezeń/ y
przez przyczynę tego rátował utrapióna Wyzyne: y wstawił
co przedzy służy swiego/ ábyśmy w nim Młáestát tego nies
stępniony sławili/ wielbili/ y z á lástą tego głosili/ że B.

KANTY factus est in caput anguli, rátował/ wespół

iáko lapis angularis, węgielny y kątny kāmien/ Wy

zyne; á dożekáli z á światobliwym OYCA

ś. wyrokiem wynieść z tego kątá ná Oł

tarz dostoyne łóści tego/ y z áspies

wąć wesoło. S. IOANNES

CANTI. Ora pro
nobis.

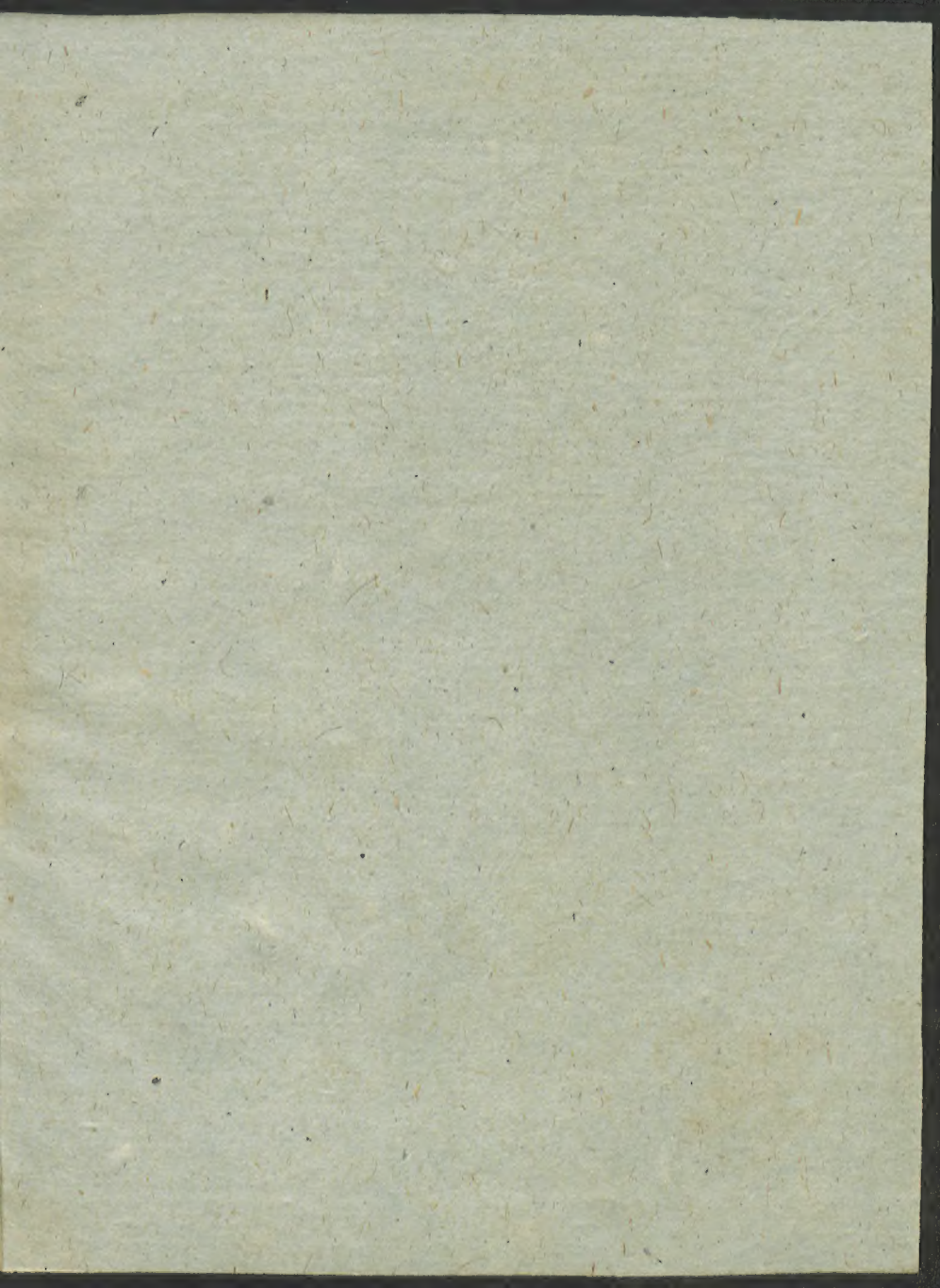
A

M

E

N.

11,309

8927
8

